

Sierlijke figuren uit robuust staal

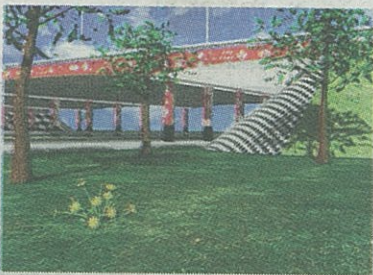
Delfts project van Berkman en Janssens nadert afronding

HELEEN BOEX
DELFT

Je ziet ze zelden in een fabriekshal vol staalplaten, constructiebanken en arbeiders in overal: piekfijn verzorgde dames op hoge hakken met roodgestifte lippen. Deze week namen kunstenaressen Margot Berkman en Eline Janssens toch even een kijkje in de staalfabriek in Dordrecht die uit staalplaten beelden voor hun kunstwerk 'De Liefdesbrief' snijdt.

Dat werk moet vanaf 20 september een hedendaagse stadspoort voor Delft gaan vormen. In de enorme fabriekshal kun je je nog moeilijk een voorstelling maken van de sierlijke dier- en bloemfiguren die er in de maak zijn. „We doen vaak zaken met, bijvoorbeeld, Prorail, voor kunst langs het spoor,” zegt Hans Ritmeester, manusje-van-alles in de fabriek. „Maar we snijden ook onderdelen voor kunst op rotondes of langs rijkswegen.”

De opdracht van Berkman en Janssens is geen eenvoudige. Een laser moet de figuren uitsnijden uit een enorme stalen plaat van twee centimeter dik. Als de plaat klaar-

Zicht op de nieuwe stadspoort van Delft. BEELD BERKMAN EN JANSSENS

Tentoonstelling

'Werk met knipoo' in museum

Berkman en Janssens hebben binnenkort niet alleen een kunstwerk in Delft, maar begin 2008 ook een expositie in museum Lambert van Meerten. Daar mogen zij de achtergrond van 'De Liefdesbrief' met beeldmateriaal én de publicatie van een boek aan het publiek ontvouwen. Directeur Daniëlle Lokin van Het Prinsenhof is enthousiast. „Hun werk heeft ook een autonoom karakter. Ze worden niet alleen geïnspireerd door Vermeer en Delft, maar hebben ook iets met tegelpatronen en het

ligt op de 'operatietafel', blijkt de machine die het werk moet verrichten tegen te spetteren. Ritmeester: „Het geheugen is niet groot genoeg. We moeten het werk verplaatsen naar een 'jongere' machine.”

Berkman geeft uitleg: „Voor ronde lijnen moet de machine echt van punt naar punt werken. Alleen al in de bloem voor ons kunstwerk zitten 2300 snijpunten. Dat zijn zeer gecompliceerde vormen.” De kunstenaressen hebben zichtbaar plezier in hun bezoek aan de fabriek. Berkman: „We zijn al een tijdje niet meer met dit werk bezig. Nu gaat het ook voor ons weer leven.”

De uitgesneden beelden moeten nog een aantal verhuizingen doorstaan, voordat ze op de plek van bestemming aankomen. Eerst worden ze in een bad met zink gedompeld om de figuren roestvrij te maken. Dan gaan ze langs de schilder voor een laag witte verf. Als laatste komen het aapje met de kandelaars, de haas en de trotse pauw op een voetstuk te staan, zodat ze voor altijd vastzitten aan het viaduct.

Daar heeft de beeldengroep al eerder gestaan, maar dan van kunststof, als test. „We hebben modellen op ware grootte gemaakt en zijn daarmee naar het viaduct gegaan,” vertelt Berkman. „Kijken of het klopt op die plek, soms anders neerzetten. Dat doen we altijd.”

Na de zomer staan de beelden in de middenberm van de Oostpoortweg, met de geel-blauwe blokken-doo's van Ikea op de achtergrond. Janssens: „Ons werk is altijd voor de openbare ruimte, dus we wisten dat we bij Ikea in de buurt kwamen. Ach, gelukkig kun je het kunstwerk van twee kanten benaderen.”

contrast positief/negatief. De kunstenaressen hebben het hele museum tot hun beschikking; daar voegen ze eigen elementen aan toe. Ik verwacht dat bezoekers even op het verkeerde been worden gezet, of leren anders te kijken. Ze maken werk met 'n knipoo.' Ook over het kunstproject bij Ikea is Lokin zeer te spreken. „Het is heel esthetisch. Berkman en Janssens werken met schaal en perspectief, zodat er echt wat met de ruimte gebeurt. Een graffitijspuiter durft zich er niet meer aan te bezondigen.”

KUNSTWERK A13

Margot Berkman en Eline Janssens bekijken schaalmodellen van de beelden voor hun kunstwerk 'De Liefdesbrief'. FOTO VICTOR VAN BREUKELLEN

De Liefdesbrief

Het kunstwerk van Berkman en Janssens is vernoemd naar het schilderij 'De Liefdesbrief' van Vermeer. De zwart-witte schuine wanden van het viaduct verwijzen naar het vloermotief op dat schilderij. Ook de rode kleur van de pilaren is geïnspireerd op het rood dat Vermeer in zijn werk vaak gebruikte. De kunstenaressen hebben

bewust geen gebruik gemaakt van Delfts blauw, omdat dit een koude kleur is. De manshoge, witte figuren die in de middenberm terechtkomen, verwijzen naar afbeeldingen op oud-Delftse tegels. Met het gelaagde kunstwerk voor de openbare ruimte hebben Berkman en Janssens een moderne stadspoort voor Delft ontworpen.

Artist impressions van het vernieuwde viaduct onder de A13 bij Ikea. BEELD BERKMAN EN JANSSENS